

beholdning paa 139 Mill. Kr. plus 49 Mill. Kr., som er anbragt i Statsbanerne og andre Statsinstitutioner. De 139 Millioner maa vel være det Tal, der svarer til Tallet 48 Millioner den 1. December; det vil altsaa sige, at i dette Spand af Maaneder, April—December, hvor Ministeren fortæller, at vi er godt paa Vej til at skaffe Balance, og hvor Venstres Ordfører taler om Mulighed for Skattelettelser, der er der et Underskud paa 91 Mill. Kr. Jeg synes, at dette er af den Art, at det kan give Anledning til Overvejelser.

Og ser vi saa paa denne Kassebeholdning paa 48 Mill. Kr., saa viser det sig, at den langtfra er disponibel, det er ingenlunde saaledes, at Ministeren kan sige: Disse 48 Mill. Kr. har jeg da. Jeg skal blot nævne noget saadant som de endnu resterende 7 Mill. Kr. af det midlertidige Laan til Sønderjydske Kommuner, 1 Mill. Kr. til Sønderjydske Andels-Elektricitetselskab. Disse og mange lignende Poster findes opført som Kassebeholdning, men man ved, at det er Regeringen fuldkommen umuligt at bruge en eneste Øre af de Penge i den daglige Omsætning. Det vil sige, at disse 48 Mill. Kr. skrumpet ind til noget ganske uvæsentligt i Forhold til Statens Budget, naar vi skal undersøge, hvad der virkelig kan gøres flydende af denne Beholdning.

Vi har da ogsaa faaet at vide og vil i Dag, — gaar jeg da ud fra — faa yderligere Oplysninger om, hvorledes det forholder sig med Hensyn til Statens Mellemværende med Nationalbanken, om Ministeren ikke allerede er naaet dertil, at Kontoen er overtrukket. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at Staten allerede nu maa overtrække sin Konto i Nationalbanken for overhovedet at holde det gaaende. Naar man i Fjor, da man havde en Kassebeholdning paa 61 Mill. Kr., lige Dagen derpaa saa sig nødsaget til at optage et nyt Statslaan, kan jeg ikke tænke mig, at Ministeren i Dag selv kan mene, det vil være muligt med den økonomiske Politik, som Venstre fører, ved Nedsærringer at skaffe Balance uden noget nyt Statslaan. Jeg kan ikke tænke mig det.

Forleden Dag udtalte den højtærede Finansminister sig ved en politisk Banket her i København, og der talte han om det belejlige Tidspunkt, da den radikale Regering gik af. Det vilde have været mere korrekt, mere loyalt, synes jeg, om Ministeren havde sagt: Det for os ubelejlige Tidspunkt, da vi ved et Kup smed den radikale Regering bort. Saa havde det i

hvert Fald været rigtigt lagt til Rette, thi det var ikke den radikale Regering, der paa et belejlige Tidspunkt gik af, men det var den højtærede Finansminister, der sammen med andre, gennem Underhaandsagitation og andet udenfor den parlamentariske Vej, styrtede det radikale Ministerium paa et for ham selv ubelejlige Tidspunkt, finansielt set. Men Banketten fik nærmest det Indtryk, at det var nogle snedige Kavallerer, de Radikale; først bragte de Finanserne i Uorden, og saa gik de deres Vej, og saa fik Finansministeren den utaknemmelige Opgave at skulle ordne det. Derpaa fortalte han sine Partifæller, at det var han Gudskelov godt paa Vej med, og det fortalte han os endnu i Oktober Maaned. Jeg tror, vi uden Skade kunde forlange af den højtærede Statsminister, at man, naar han udtaler sig, kan være sikker paa, at det, han siger, kan man fuldstændigt stole paa.

Naar man Gang paa Gang som Kritik overfor det tidligere Finansstyre taler om, at Regeringen, den Gang Pengene flød rigeligt, ikke skaffede sig tilstrækkelige Indtægter, vil jeg spørge den højtærede Finansminister: Har der en eneste Gang i Tiden fra 1914 til 1920 her paa Rigsdagens Bord ligget et positivt Forslag fra den nuværende højtærede Finansminister i Retning af at skaffe Staten forøgede Indtægter, et rigtigt formet Forslag og ikke almindelige Talemaader? Er der givet en eneste Øre ud i disse Aar, uden at den højtærede Finansminister og det konservative Folkeparti gennem deres Flertal i Landstinget har billiget den Politik, der førtes finansielt, ved stadig at stemme for Laanene, for Skatterne, uden at de ved positive Forslag har forlangt disse sidste forhøjet? Naar det er Tilfældet, er det saa fuldkommen forsvarligt at gaa ud og sige: Saa elendigt styrede de Radikale Landet, de gjorde intet Forsøg paa at komme ind paa andre Veje? Ja, der kom oven i Købet en Gang fra den nuværende højtærede Finansminister — da han mente, at den tidligere Finansminister var for graadig — en Bemærkning, der lød saaledes: Vogt jer, at I ikke slagter Hønen, der lægger Guldæg, tag ikke saa meget fra den, at den bliver ked af stadig at lægge Guldæg. Dette var saa vist ingen Opfordring til at gaa videre i Retning af Skatteudskrivning. Naar alt dette er i Erindring, saa forekommer det mig, at det, nu i disse Dage at gaa hen til en Banket af Venstremænd og fortælle, hvor elendigt det radikal-socialistiske Styre har